

A BIZOTTSÁG 2182/2005/EK RENDELETE

(2005. december 22.)

az 1782/2003/EK tanácsi rendelet IV. és IVa. címében meghatározott támogatási rendszereket, továbbá a pihentetett terület alapanyag-termelésre való használatát illetően ugyanezen rendelet alkalmazásának részletes szabályozásáról szóló 1973/2004/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és 2529/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 145. és 155. cikkére,

mivel:

- (1) Az 1782/2003/EK rendelet 99. cikkének (3) bekezdése szerint a vetőmagra igényelt támogatás összege nem haladhatja meg a Bizottság által meghatározott felső határt. Ha az igényelt támogatások összege meghaladja a meghatározott felső határt, a termelőkénti támogatás összegét arányosan csökkenteni kell.
- (2) Az 1973/2004/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ 10. fejezete rendelkezik a vetőmagra vonatkozó támogatás megszerzésének feltételeiről. Az említett rendelet 49. cikke előírja, hogy csak azzal a feltétellel adható támogatás, ha a vetőmagot az átvevő legkésőbb a betakarítást követő év június 15-ig vetés céljából forgalomba hozza.
- (3) Komoly nehézségeket okozhat az új rendszer bevezetésében, ha esetleg csökkentési együttható alkalmazására volna szükség. Csökkentési együttható alkalmazását csak úgy lehetne elkerülni, ha akkor fizetnék ki a támogatás teljes összegét, mikor az összes vetőmagot már értékesítették, azaz ha ismertté vált a vetőmag összmennyisége. A támogatást azonban így sokkal később fizetnék ki a termelőknek, esetleg pénzügyi gondokat okozva nekik. E helyzet elkerülése végett indokolt a vetőmagra vonatkozó támogatásnál előlegrendszer bevezetnie.

- (4) A 864/2004/EK ⁽³⁾ rendelettel módosított 1782/2003/EK rendelet meghatározza a termeléstől függő támogatásnál a gyapotra, az olívaolajra és a nyersdohányra alkalmazandó szabályokat.

- (5) Az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 10a. fejezete alapján így közvetlen támogatásban részesíthető a gyapottermelés. Ezért részletes szabályokat szükséges meghatározni e támogatás odaítélésére.

- (6) Az 1782/2003/EK rendelet 110b. cikkének (1) bekezdése szerint a gyapotra nyújtott hektáronkénti támogatásra való jogosultság feltétele, hogy engedélyezett fajtákat használjon a termelő, és a gyapotot a tagállam által engedélyezett földterületen termesse. Ezért az engedélyezés feltételeit indokolt tisztázni a fajtákat és a gyapottermelésre alkalmas mezőgazdasági földterületeket illetően.

- (7) A hektáronkénti gyapotra vonatkozó támogatás megszerzéséhez a termelőknek engedélyezett földterületeket kell bevetniük. Indokolt megállapítani a bevetés tényét meghatározó kritériumot. Ha a tagállamok a talaj- és éghajlati viszonyoktól és a helyi sajátosságoktól függően meghatároznák a földterületek minimális ültetési sűrűségét, ez objektív kritériumul szolgálhatna annak megállapításához, hogy a bevetés megfelelően történt-e.

- (8) Az 1782/2003/EK rendelet 110c. cikkének (1) bekezdésében megállapított nemzeti bázisterületek túllépése a támogatható földterületre adott támogatás hektáronkénti összegének csökkentésével jár. Görögország esetében azonban indokolt pontosítani a csökkentett összeg kiszámításának módját, mivel az ország területe alterületekre oszlik, amelyeknél más-más támogatási összeg alkalmazandó.

- (9) A gyapottermelő ágazati szervezetek elismerését a tagállamoknak objektív kritériumok szerint kell végezniük, amelyek az ágazati szervezetek méretével, feladataival és belső szervezeti felépítésével kapcsolatosak. Az ágazati szervezet méretének megállapításánál szem előtt kell tartani annak szükségét, hogy a gyapottisztító tag elegendő tisztítatlan gyapotot vehessen át. Mivel az ágazati szervezet fő célkitűzése, hogy jobb minőségű gyapotot szállítsanak le, ennek keretében kell fellépnie a tagjai érdekében.

⁽¹⁾ HL L 270., 2003.10.21., 1. o. A legutóbb a 118/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 24., 2005.1.27., 15. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 345., 2004.11.20., 1. o. A legutóbb az 1044/2005/EK rendelettel módosított rendelet (HL L 172., 2005.7.5., 76. o.).

⁽³⁾ HL L 161., 2004.4.30., 48. o., helyesbítve: HL L 206., 2004.6.9., 20. o.

- (10) Egy termelő mindig csak egy ágazati szervezetnek lehet tagja, nehogy bonyodalmak támadjanak a támogatási rendszer működésében. Ugyanezen okból, ha egy termelő, aki ágazati szervezeti tag, vállalja, hogy az általa megtermelt gyapotot leszállítja, ezt csak olyan gyapottisztítónál teheti meg, aki tagja az ő ágazati szervezetének.
- (11) Az 1782/2003/EK rendelet 110e. cikkével összhangban az ágazati szervezetek dönthetnek úgy, hogy differenciálják a támogatást, amelyre a tagsággal rendelkező termelők jogosultak. A differenciáláshoz használt osztályozási rendszernek olyan kritériumoknak kell megfelelnie, amelyek többek között a leszállítandó gyapot minőségére utalnak, a termelés növekedésével viszont nincsenek összefüggésben. Az ágazati szervezeteknek e célból meg kell határozniuk a parcellák kategóriáit, egyebek mellett annak függvényében, hogy milyen minőségű gyapot terem az adott parcellán.
- (12) Az ágazati szervezeti tagsággal rendelkező termelőknek járó támogatás összegének megállapítása érdekében az osztályozási rendszernek rendelkeznie kell arról, hogy milyen módszerrel osszák szét a differenciált támogatás teljes összegét a parcellák különböző kategóriái között, hogyan mérik fel, majd sorolják kategóriákba a parcellákat, és hogyan számítsák ki az egy hektárnyi támogatható földterületre jutó támogatás összegét, aszerint hogy az egyes kategóriák milyen költségvetésből gazdálkodhatnak és összesen hány hektár földterületet tartalmaznak.
- (13) A parcelláknak az osztályozási rendszer szerinti kategóriákba való besorolása érdekében a leszállított gyapot elemzés alá vehető az összes érintett fél jelenlétében.
- (14) Mivel a tagsággal rendelkező termelő nem köteles leszállítani az általa megtermelt gyapotot, leszállítás hiányában is jogosultnak kell lennie legalább a támogatás nem differenciált részére. Erre az esetre a differenciáláshoz használt osztályozási rendszerben meg kell határozni, hogy leszállítás hiányában mi az egy hektárnyi támogatható földterületre jutó támogatás minimális összege.
- (15) Az osztályozási rendszer alkalmazásában az egyszerűség végett úgy kell tekinteni, hogy egy adott termelőnek az összes parcellája ugyanazon kategóriába tartozik és azon egyforma minőségű gyapot terem.
- (16) A kifizető ügynökségek, miután az ágazati szervezettől megkapták az értesítést a tagsággal rendelkező termelőknek kifizetendő támogatás összegéről, elvégzik a szükséges ellenőrzéseket és kifizetik a támogatást.
- (17) Az osztályozási rendszert a tagállamnak jóvá kell hagynia. A tagsággal rendelkező termelők kellő időben való tájékoztatása érdekében indokolt meghatározott határidőt előírni, ameddig a tagállamnak el kell döntenie, hogy jóváhagyja-e az ágazati szervezet osztályozási rendszerét és annak esetleges későbbi módosításait. Mivel az ágazati szervezet nem köteles osztályozó rendszert bevezetni és a támogatást eszerint differenciálni, módjában kell állnia, hogy saját döntése alapján – a tagállam értesítése mellett – ne alkalmazza tovább az osztályozó rendszert.
- (18) A gyapotra vonatkozó támogatási rendszerből következő, hogy a tagállamok a gyapottermelésről bizonyos tájékoztatást adnak a termelőiknek, például arról, hogy melyek az engedélyezett fajták, milyen objektív kritériumok szerint engedélyezik a földterületeket, és mi a minimális ültetési sűrűség. A mezőgazdasági termelők kellő időben való tájékoztatása érdekében a tagállamnak meghatározott határidőn belül kell közölnie az említett adatokat.
- (19) Mivel a Bizottság feladata ellenőrizni, hogy megfelelően alkalmazzák a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatással kapcsolatos előírásokat, indokolt, hogy a tagállamok vele is kellő időben közöljék ugyanezen adatokat, kiegészítve az ágazati szervezetekre vonatkozó néhány adattal.
- (20) A gyapotra vonatkozó, 1782/2003/EK rendelet szerinti támogatási rendszer alkalmazásával tárgyalanná válnak a gyapottámogatási rendszer alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2001. augusztus 2-i 1591/2001/EK bizottsági rendeletben ⁽¹⁾ foglalt előírások. Ezért az említett rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (21) Az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 10b. fejezete rendelkezik az olajfaligetekre nyújtható közvetlen támogatásról. Ezért részletes szabályokat szükséges meghatározni e támogatás odaítélésére.
- (22) Az 1782/2003/EK rendelet 110i. cikke előírja, hogy a tagállamok az olajfaligeteket legfeljebb öt kategóriába sorolják és mindegyik kategória tekintetében megállapítják az egy olajbogyó-FIR-hektárra nyújtott támogatást. Ezért a Bizottság feladata, hogy e célból olyan közös keretet hozzon létre, amely az olajfatermő tájegységekkel és a társadalmi hagyományokkal összefüggő környezeti és társadalmi kritériumokból áll.
- (23) Az ellenőrzések javításához szükséges, hogy az olajbogyó-termesztési földrajzi információs rendszerben nyilvántartsák a mezőgazdasági termelők besorolását az olajfaligetek kategóriái szerint. Arra az esetre, ha megváltoznának a természeti és társadalmi adottságok, a kategóriák kiigazítására célszerű lehetőséget biztosítani évente egyszer.
- (24) Az olajfaligetekre olajbogyó-FIR-hektáronként nyújtják a támogatást. Következésképpen szükséges kiszámítani egységes módszerrel, hogy olajbogyó-FIR-hektárban kifejezve mekkora földterületre igényelhetnek támogatást az egyes termelők. A közigazgatási eljárások megkönnyítése végett indokolt ettől eltérni olyan parcellák esetében, amelyek nem érnek el bizonyos, a tagállam által megállapítandó méretet, vagy amelyek olyan közigazgatási területhez tartoznak, ahol a tagállam az olajbogyó-FIR helyett más rendszert vezetett be.

⁽¹⁾ HL L 210., 2001.8.3., 10. o. Az 1486/2002/EK rendelettel (HL L 223., 2002.8.20., 3. o.) módosított rendelet.

- (25) Az olajbogyó-FIR-hektár szerinti támogatások kifizetését illetően célszerű, hogy kezdetben – a termelők kellő időben való tájékoztatása végett is – a tagállam minden év elején tájékoztató jellegű támogatási összegeket állapítson meg olajfaliget-kategóriánként. A tájékoztató jellegű összeg kiszámításánál azon elérhető adatokra kell támaszkodni, amelyek arra vonatkoznak, hogy a támogatást hány termelőnek és mekkora területű olajfaligetekre nyújtják; a támogatás végleges összegét a tagállam később határozza meg, pontosabb adatok alapján.
- (26) Az olajfaligetek támogathatóságának feltételei közé tartozik, hogy az adott olajfaligetben lévő olajfák száma ne térjen el több mint 10 %-kal a 2005. január 1-jén feljegyzett számuktól. Ahhoz, hogy az említett előírás betartását ellenőrizhessék, a tagállamoknak még az említett időpont előtt meg kell határozniuk az érintett parcella azonosításához szükséges adatokat. Franciaország és Portugália esetében szükséges, hogy az érintett parcellák azonosításához szükséges adatok meghatározására későbbi időpontokat írjanak elő, az olaj- és zsírpiacon közös szervezésének létrehozásáról szóló 136/66/EGK rendelet módosításáról szóló, 1998. július 20-i 1638/98/EK rendelet⁽¹⁾ 4. cikkével összhangban elfogadott programok keretében olajfákkal beültetett földterületek figyelembevétele érdekében.
- (27) Azért, hogy az olajfaligetekre vonatkozó támogatás kifizetésére vonatkozó végleges rendelkezések helyes alkalmazását a Bizottság ellenőrizhesse, a tagállamoknak indokolt rendszeresen közölniük az arra vonatkozó adatokat, hogy mely olajfatermő területek részesülnek támogatásban és milyen szintű támogatás jár a különféle kategóriájú olajfaligetekre.
- (28) Az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 10c. fejezete alapján közvetlen támogatásban részesíthető a nyersdohánytermelés. Ezért részletes szabályokat szükséges meghatározni e támogatás odaítélésére.
- (29) Az áttekinthetőség érdekében helyénvaló néhány fogalmat meghatározni.
- (30) A dohányfajtákat indokolt csoportokba sorolni száritási eljárás és előállítási költség szerint, figyelembe véve a nemzetközi kereskedelemben használatos megnevezéseket.
- (31) Szerződéses partnerként betöltött szerepük miatt a termeltetési szerződések megkötésére jogosult elsődleges feldolgozókat indokolt engedélyezésnek alávetni. Indokolt, hogy az engedélyt a szabályok be nem tartása esetén visszavonják, és hogy a tagállamok megállapítsák a dohányfeldolgozás különleges feltételeit.
- (32) Az 1782/2003/EK rendelet 110k. cikkével összhangban a hagyományos termőterületek alapján helyénvaló dohányfajta-csoportonként meghatározni, hogy a támogatás odaítélése céljából melyek legyenek az elismert termőterületek. Indokolt, hogy a tagállamok szűkíthessék a termőterületeket, különösen a minőség javítása érdekében.
- (33) Annak érdekében, hogy lehetőség nyíljon ellenőrzésekre, a támogatás kifizetését pedig hatékonyan lehessen kezelni, indokolt, hogy a mezőgazdasági termelők és az elsődleges feldolgozók között létrejövő szerződések szabályozzák a dohánytermelést. Indokolt betakarításonként meghatározni, hogy a termeltetési szerződésnek melyek a főbb kötelező elemei. A szerződések megkötésének és bejegyzésének határidejéül indokolt elég korai időpontot megállapítani, hogy a termelők a legközelebbi betakarításhoz biztos piacra, a feldolgozók pedig rendszeres ellátásra számíthassanak már a betakarítási év kezdetétől.
- (34) A termelői csoportokkal megkötött termeltetési szerződésekben indokolt megjelölni az egyes termelők főbb adatait, hogy hatékony ellenőrzéseket lehessen tartani. Azért, hogy a verseny ne torzuljon és a nyomon követés ne váljon nehézkessé, a termelői csoportokat indokolt kizárni az elsődleges feldolgozásból. A piaci szerkezetek tiszteltében tartása érdekében indokolt előírni, hogy egy termelő csak egy termelői szervezetnek lehet tagja.
- (35) Indokolt, hogy a támogatható nyersdohány megbízható, kielégítő és eladható minőségű, az értékesítést kizáró tulajdonságoktól mentes legyen.
- (36) A támogatási rendszer sajátosságai miatt indokolt előírni, hogy a vitákat vegyes bizottságok révén rendezzék.
- (37) A nyersdohányra szánt pénzügyi keret megfelelő kezelése érdekében indokolt, hogy a tagállamok a betakarítási év elején tájékoztató jellegű támogatási összegeket állapítsanak meg fajtánként vagy fajtacsoportonként, a végleges támogatási összeget pedig azután állapítsák meg, hogy minden áruátvétel megtörtént. A támogatás végleges összege nem haladhatja meg a 2005. évi támogatás szintjét.
- (38) Indokolt, hogy a tagállamok – a megtermelt dohány minőségének és értékének növelésére való ösztönzés-képpen – a leszállított dohány minőségétől is függővé tehessek a fajtánként vagy fajtacsoportonként megállapított támogatási összeget.

⁽¹⁾ HL L 210., 1998.7.28., 32. o. A legutóbb a 865/2004/EK rendelettel (HL L 161., 2004.4.30., 97. o., helyesbítve: HL L 206., 2004.6.9., 37. o.) módosított rendelet.

- (39) Helyénvaló, hogy a termelő az elsődleges feldolgozónak átadott dohánylevél mennyisége szerint kapja a támogatást, feltéve hogy teljesülnek a minimális minőségi követelmények. A támogatás összegét indokolt felülvizsgálni, ha a leszállított dohány nedvességtartalma eltér az ésszerű minőségi követelmények alapján fajtcsoportonként megállapított nedvességtartalomtól. Az áruátvételkor történő ellenőrzések egyszerűsítése végett indokolt megállapítani a mintavétel szintjét és gyakoriságát, valamint a nedvességtartalom meghatározásánál alkalmazott korrigált súly kiszámításának módszerét.
- (40) Az egyik betakarításról a másikra való család átvitel elkerülése végett indokolt korlátozni azt az időszakot, amelyben a feldolgozók átveszik a dohányt. Több tagállamban az ellenőrzéseket a dohány átvételének helyén tartják, nem pedig a feldolgozás helyén. Indokolt meghatározni, hogy mely helyeken kell a dohányt leadni és az ellenőrzéseket végrehajtani. Indokolt tagállami engedélyezés alá vonni ezeket a felvásárlóközpontokat.
- (41) A család elkerülése végett indokolt meghatározni a támogatás kifizetésének feltételeit. A kezelés és az ellenőrzés érdekében teendő további intézkedések meghozataláért azonban a tagállamok felelnek.
- (42) Az érintett műveletek tényleges megvalósulásának biztosítása végett a támogatást csak azután lehet kifizetni, hogy a tagállamban megtermelt összes dohány átvételénél megtartották az ellenőrzést. A tájékoztató jellegű támogatási összeg 50 %-ának megfelelő előleg kifizetését azonban indokolt előírni minden termelőnél, aki elegendő biztosítékot nyújtott.
- (43) Adminisztratív okok miatt indokolt, hogy a tagállamokban a támogatást mindig csak az adott tagállam területén előállított termékekre nyújtsák. Szükséges, hogy az előírások az olyan esetekre is tekintettel legyenek, amikor a dohányt más tagállamban dolgozzák fel, mint amelyikben megtermelték. Indokolt, hogy ilyenkor a szóban forgó nyersdohánymennyiséget a termelés helye szerinti tagállamban, annak termelőinek tulajdonítva vegyék figyelembe.
- (44) A dohánypolitika reformjának eredményeképpen megszűnik a dohánykvóta-visszavásárlási program alkalmazása. A 2002. és 2003. évi programban részt vevő termelőknél azonban még 2007-ig, illetőleg 2008-ig folytatják a visszavásárlási összegek kifizetését. A visszavásárlási összeget jelenleg az adott betakarítási év dohánytámogatásának százalékában határozzák meg. 2006. január 1-jétől a jelenlegi dohánytámogatási rendszer megszűnik, ezért átmeneti rendelkezésre van szükség, amely meghatározza, hogy a jövőben minek alapján számítsák ki a kvóta-visszavásárlási összeget. A nyersdohány támogatási szintje a 2002–2005. betakarítási évek alatt nem változott. A folyamatosság érdekében ezért célszerű a visszavásárlási összeg kiszámításánál a 2005. évi támogatási szintet alapul venni.
- (45) A 2075/92/EGK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾, előírt garanciaküszöb és támogatási rendszer eltörlése miatt indokolt hatályon kívül helyezni a nyersdohányágazatban a jövedelem-támogatási rendszer, a termelési kvóták és a termelői csoportoknak nyújtandó külön támogatás tekintetében a 2075/92/EGK tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak meghatározásáról szóló, 1998. december 22-i 2848/98/EK bizottsági rendeletet ⁽²⁾. A dohányágazatban működő ellenőrzési ügynökségekről szóló, 1993. január 19-i 85/93/EGK bizottsági rendelet ⁽³⁾ előírásai elavultak, ezért azokat indokolt hatályon kívül helyezni.
- (46) Az 1973/2004/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (47) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Közvetlen Kifizetések Irányítóbizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1973/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdése a következő q), r) és s) ponttal egészül ki:

„q) a rendelet IV. címének 10a. fejezetében előírt, gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás;

r) a rendelet IV. címének 10b. fejezetében előírt, olajfaligetekre vonatkozó támogatás;

s) a rendelet IV. címének 10c. fejezetében előírt, dohányra vonatkozó támogatás.”

2. A 3. cikk első bekezdése a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) legkésőbb a tárgyév szeptember 15-ig: az elérhető területi vagy mennyiségi adatok – adott esetben albasis-területenkénti felosztásban –, az 1782/2003/EK rendelet 95., 96., 99. és 110k. cikke szerinti, tejre vonatkozó, kiegészítő, vetőmagra vonatkozó, illetve dohányra vonatkozó támogatásoknál, amelyeket az adott naptári évre igényeltek;”

⁽¹⁾ HL L 215., 1992.7.30., 70. o. A legutóbb az 1679/2005/EK rendelettel (HL L 271., 2005.10.15., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 358., 1998.12.31., 17. o. A legutóbb az 1809/2004/EK rendelettel (HL L 318., 2004.10.19., 18. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 12., 1993.1.20., 9. o.

3. A 21. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1782/2003/EK rendelet 28. cikkének sérelme nélkül a keményítőgyártásra szánt burgonyára vonatkozó támogatás kifizetését a keményítőgyártáshoz használt burgonyát szállító gazdaság szerinti tagállam teljesíti gazdálkodónként, azután hogy a piaci évre vonatkozó teljes mennyiséget átvette a keményítőgyártó vállalkozó, és azon időponttól számított négy hónapon belül, amelyen az ezen rendelet 20. cikkében említett bizonyítékot bemutatták, és amelyen az ugyanezen rendelet 19. cikkében említett feltételek is teljesültek.”

4. A szöveg a következő, 49a. cikkel egészül ki:

„49a. cikk

Előlegkifizetések

A tagállamok a vetőmagtermelőket előlegkifizetésekben részesíthetik az adott piaci év december 1-jétől. A 49. cikk értelmében vetés céljából forgalomba hozott vetőmag mennyiségével arányosan kell az ilyen kifizetéseket teljesíteni, feltéve hogy a 10. fejezet összes feltétele teljesül.”

5. A rendelet a következő, 17a. fejezettel egészül ki:

„17a. FEJEZET

GYAPOTRA VONATKOZÓ TERMÉNYSPECIFIKUS TÁMOGATÁS

171a. cikk

Mezőgazdasági földterületek engedélyezése gyapottermelés céljából

A tagállamok magállapítják az objektív kritériumokat, amelyek az 1782/2003/EK rendelet 110a. cikkében előírt terményspecifikus gyapottámogatás céljából történő földterület-engedélyezés alapjául szolgálnak.

Az említett kritériumok egy vagy több elemen alapulnak az alábbiak közül:

- a) a jelentős mennyiségű gyapotot termelő régiók mezőgazdasága;
- b) a szóban forgó területek talaj- és éghajlati viszonyai;
- c) az öntözővíz-kezelés;
- d) a várhatóan környezetkímélő vetésforgók és termesztéstechnológiák.

171aa. cikk

A vetésre szánt fajták engedélyezése

A tagállamok a közösségi fajtajegyzékben felsoroltak közül a piac szükségleteihez igazodó fajtákat engedélyezik.

171ab. cikk

A támogathatóság feltételei

A területeknek az 1782/2003/EK rendelet 110b. cikkének (1) bekezdésében előírt bevetésénél teljesíteni kell a minimális ültetési sűrűséget, amelyet a tagállamok határoznak meg a talaj- és éghajlati viszonyok és – adott esetben – a helyi sajátosságok függvényében.

171ac. cikk

Mezőgazdasági gyakorlatok

A tagállamok külön szabályokat írhatnak elő a megfelelő növekedési körülményeket biztosító ültetvénygondozáshoz szükséges mezőgazdasági gyakorlatokra vonatkozóan, de nem a betakarítási műveletekre vonatkozóan.

171ad. cikk

A támogatható hektáronként járó támogatási összeg kiszámítása

(1) E rendelet 171ag. cikkének sérelme nélkül, Spanyolország és Portugália esetében, ha az 1782/2003/EK rendelet 110c. cikkének (1) bekezdésében meghatározott nemzeti bázisterületnél nagyobb a gyapottal beültetett támogatható fölterület, az említett cikk (2) bekezdésében megállapított támogatási összeget meg kell szorozni a bázisterület és a támogatható terület hányadosával egyenlő csökkentési együtthatóval.

(2) E rendelet 171ag. cikkének sérelme nélkül, Görögország esetében, ha a gyapottal beültetett támogatható terület nagyobb, mint 300 000 hektár, a támogatás hektáronkénti összegét úgy kell kiszámítani, hogy megszorozzuk a 300 000 hektárt 594 euróval, a 300 000 hektáron felüli területet pedig egy hektáronkénti kiegészítő összeggel, és a két szorzat összegét a teljes támogatható területtel elosztjuk.

Az első albekezdésben említett kiegészítő összeg:

- 342,85 euro, ha legalább 300 000, de nem több mint 370 000 hektárnyi földterület támogatható,
- 342,85 euro megszorozva egy csökkentési együtthatóval, amely 70 000-nek és a 300 000-ren felüli támogatható hektárok számának a hányadosa, ha több mint 370 000 hektárnyi földterület támogatható.

171ae. cikk

Ágazati szervezetek elismerése

Évente legkésőbb december 31-ig a tagállamok a következő évi bevetésre nézve elismernek minden olyan gyapottermelési ágazati szervezetet, amely azt kérelmezi, és amely:

- a) a tagállam által legalább 10 000 hektárban meghatározott alsó határt összességében meghaladó, a 172. cikkben említett engedélyezési kritériumoknak megfelelő földterületet foglal magában, valamint legalább egy gyapottisztító üzemet;
- b) jól körülhatárolható intézkedéseket tesz azzal a céllal, hogy:
 - a megtermelt tisztítatlan gyapot értékesítését fejleszti,
 - a tisztítatlan gyapot minőségét a gyapottisztító igényei szerint javítsák,
 - természetkímélő eljárásokat használjanak a termelésben;
- c) belső működési szabályokat fogad el, többek között:
 - a belépési és tagdíjfizetési feltételekről, a nemzeti és közösségi jogszabályokkal összhangban,
 - adott esetben az osztályozási rendszerről, amellyel a támogatást a parcellák kategóriái szerint differenciálják, egyebek mellett annak függvényében, hogy milyen minőségű tisztítatlan gyapotot kell leszállítani.

A 2006. évre azonban a tagállamoknak 2006. február 28-ig kell az ágazati szervezeteket elismerniük.

171af. cikk

A termelők kötelezettségei

- (1) Egyazon termelő nem lehet tagja több ágazati szervezetnek.
- (2) Az ágazati szervezeti tagsággal rendelkező termelő köteles az általa megtermelt gyapotot olyan gyapottisztítónál leadni, aki ugyanazon ágazati szervezet tagja.
- (3) Ágazati szervezetben termelőnek részt vennie csak önkéntes belépéssel lehet.

171ag. cikk

A támogatás differenciálása

(1) Az 1782/2003/EK rendelet 110e. cikkében említett osztályozási rendszer meghatározza, az ugyanezen rendelet 110f. cikkének (2) bekezdése alapján már megnövelt támogatással számolva:

- a) a tagsággal rendelkező termelőnek támogatható hektáronként járó támogatás összegét, aszerint hogy a (2) bekezdésben meghatározott kategóriák közül melyikbe tartoznak a termelő parcellái;
- b) a támogatás differenciálására elkülönített összegnek a parcellák kategóriái szerinti, a (2) bekezdéssel összhangban történő felosztására használt módszert.

Az a) pont alkalmazása céljából a bázisösszeg nem lehet kevesebb az 1782/2003/EK rendelet 110c. cikkének (2) bekezdése szerinti, támogatható hektáronkénti támogatási összeg nem differenciált részénél, adott esetben kiigazítva az említett cikk (3) bekezdésével összhangban.

Az a) pontban előírt számítási módnak ki kell térnie arra az esetre is, ha a termelő nem ad le gyapotot tisztításra. Ez esetben az illető termelőnek támogatható hektáronként járó támogatás minimális összege nem lehet kevesebb az 1782/2003/EK rendelet 110c. cikkének (2) bekezdése szerinti, támogatható hektáronkénti támogatási összeg nem differenciált részénél, adott esetben kiigazítva az említett cikk (3) bekezdésével összhangban.

(2) A parcellákat kategóriákba sorolják, amelyeket az elismert ágazati szervezetek határoznak meg, legalább egy minőségi kritérium alapján az alábbiak közül:

- a) az előállított gyapot szálhosszúsága;
- b) az előállított gyapot nedvességtartalma;
- c) az előállított gyapot átlagos idegenanyag-tartalma.

Az osztályozási rendszer megállapítja, hogy milyen eljárással kell az egyes parcellákat e kritériumok szerint értékelni és a meghatározott kategóriákba sorolni.

Az osztályozási rendszer semmiképpen nem tartalmazhat a gyapottermelés növelésével és a gyapot értékesítésével összefüggő kritériumokat.

Az osztályozási rendszer alkalmazása céljából egy termelő összes parcelláját átlag alapján egy kategóriába tartozónak lehet tekinteni, egyforma gyapottermelést feltételezve.

(3) Ha az osztályozási rendszer keretében a parcellák kategóriákba sorolása szükségessé teszi, a gyapottisztító vállalkozónál való leadáskor az összes érintett fél jelenlétében vett reprezentatív minta alapján a tisztítatlan gyapotot elemzés alá veszik.

(4) Az ágazati szervezet a kifizető ügynökség tudtára adja, hogy az osztályozási rendszer alkalmazásából adódóan milyen összegű támogatást kapnak az egyes termelők. A kifizető ügynökség, miután az érintett támogatási összegek tekintetében ellenőrizte a szabályok betartását és a jogosultság meglétét, teljesíti a kifizetést.

171ah. cikk

Az osztályozási rendszer jóváhagyása és módosításai

(1) A 2006. évi bevetés céljából történő, 2006. február 28. előtti jóváhagyása céljából az osztályozási rendszert először a tagállam elé tárják.

Az értesítéstől számított egy hónapon belül kell a tagállamnak eldöntenie, hogy az osztályozási rendszert jóváhagyja-e.

(2) Az elismert ágazati szervezetek legkésőbb január 31-ig értesítik a tagállamot a tárgyevi bevetésre vonatkozó osztályozási rendszeren végrehajtott módosításokról.

Az osztályozási rendszer módosításait úgy kell tekinteni, mint amelyeket jóváhagytak, kivéve ha a tagállam az első bekezdésben említett időponttól számított egy hónapon belül kifogást emel.

Ha az osztályozási rendszer módosításait nem hagyják jóvá, a kifizetendő támogatást a jóváhagyott osztályozási rendszer alapján számítják ki, a nem jóváhagyott módosításokra tekintet nélkül.

(3) Ha az ágazati szervezet úgy dönt, hogy felfüggeszti az osztályozási rendszer alkalmazását, erről értesíti a tagállamot. A felfüggesztés a következő évi bevetéstől kezdve hatályos.

171ai. cikk

Közlések a termelők és a Bizottság felé

(1) A tagállamok a tárgyév január 31-ig értesítik a gyapottermelőket és a Bizottságot:

a) az engedélyezett fajtákról; a 171aa. cikkel összhangban az említett időpont után engedélyezett fajtákról azonban ugyanezen év március 15-ig kell a termelőket értesíteni;

b) a földterületek engedélyezésének kritériumairól;

c) a 171ab. cikk szerinti minimális ültetési sűrűségről;

d) a kötelezően követendő mezőgazdasági gyakorlatokról.

(2) Fajta engedélyezésének visszavonása esetén a tagállamok legkésőbb január 31-ig értesítik a termelőket a következő évi bevetést illetően.

(3) A tagállamok a következő adatokat közlik a Bizottsággal:

a) legkésőbb a tárgyév április 30-ig az elismert ágazati szervezetek nevét és az ezek területére, termelési potenciáljára, termelőinek számára, gyapottisztítóinak számára és gyapottisztítási kapacitására vonatkozó főbb jellemzőket;

b) legkésőbb a tárgyév szeptember 15-ig azon bevetett földterületek nagyságát, amelyekre gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatást igényeltek;

c) legkésőbb a következő év július 31-ig a végleges adatokat azon bevetett földterületeket illetően, amelyekre a tárgyévre vonatkozóan ténylegesen kifizettek gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatást, csökkentve adott esetben a 796/2004/EK rendelet II. része IV. címének I. fejezete alapján leszámítandó területekkel."

6. A rendelet a következő, 17b. fejezettel egészül ki:

„17b. FEJEZET

OLAJFALIGETEKRE VONATKOZÓ TÁMOGATÁS

171b. cikk

Olajfaliget-kategóriák

(1) A tagállamok kijelölik az 1782/2003/EK rendelet 110g. cikkében előírt támogatásban részesíthető olajfaligeteket és legfeljebb öt kategóriába sorolják őket az alábbiak közül választható kritériumokra támaszkodva:

a) környezeti kritériumok:

i. a parcellák nehezen közelíthetők meg;

ii. a földterületeket fizikai romlás fenyegeti;

iii. különleges jellegű olajfaligetek: idős, kulturális vagy tájvédelmi jelentőségű, meredek talajon álló olajfák, hagyományos, ritka vagy természetvédelmi területen termő fajták;

b) társadalmi kritériumok:

i. az olajfatermesztéstől erősen függő térségek;

ii. térségek, ahol hagyománya van az olajfatermesztésnek;

iii. kedvezőtlen gazdasági mutatókkal rendelkező térségek;

iv. az olajfaligetek feladásával fenyegető gazdaságok;

v. az olajfaligetek aránya a gazdaságon belül;

vi. jellegzetes, például OEM-, OFJ-, organikus vagy integrált termelésnek otthont adó térségek.

(2) A tagállamok az összes érintett mezőgazdasági termelőnél megállapítják minden támogatható parcelláról, hogy az (1) bekezdésben említett kategóriák közül melyikbe tartozik. Ezt az információt beviszik az olajbogyó-termesztési földrajzi információs rendszerbe (a továbbiakban: olajbogyó-FIR).

(3) A tagállamok évente egyszer kiigazíthatják az (1) bekezdés értelmében meghatározott olajfaliget-kategóriákat.

Ha a kiigazítás eredményeképpen az olajfaligetek besorolása megváltozik, az új besorolás a kiigazítás évét követő évtől alkalmazandó.

171ba. cikk

Területszámítás

(1) A tagállamok a XXIV. mellékletben előírt egységes módszerrel minden termelőnél kiszámítják a támogatható földterület nagyságát.

A területeket olajbogyó-FIR-hektárban, két tizedesjegy pontossággal kell megadni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a XXIV. mellékletben meghatározott egységes módszer nem alkalmazandó, ha:

a) az olajfatermő parcella területe nem haladja meg a tagállam által legfeljebb 0,1 hektárban meghatározott alsó határt;

b) az olajfatermő parcella olyan közigazgatási területen található, amely nem szerepel az olajbogyó-termelési földrajzi információs rendszer grafikai hivatkozásai között.

Ilyen esetekben a tagállam objektív kritériumok alapján, a mezőgazdasági termelőknek egyenlő elbánást biztosítva határozza meg a támogatható területet.

171bb. cikk

A támogatás összege

(1) A tagállamok minden év január 31-ig megállapítják a különböző kategóriájú olajfaligetekre járó támogatás tájékoztató jellegű, olajbogyó-FIR-hektáronkénti összegét.

(2) A tagállamok minden év október 31-ig megállapítják a különböző kategóriájú olajfaligetekre járó támogatás olajbogyó-FIR-hektáronkénti összegét.

Ezt az összeget úgy kell kiszámítani, hogy az (1) bekezdés szerinti, tájékoztató jellegű összeget megszorozzuk egy együtthatóval, amely egyenlő az 1782/2003/EK rendelet 110i. cikkének (3) bekezdésében meghatározott maximális támogatási összeggel, adott esetben az ugyanezen cikk (4) bekezdésében előírt csökkentést is figyelembe véve, elosztva az e cikk (1) bekezdése szerinti, kategóriánkénti tájékoztató jellegű támogatási összegek és a megfelelő területek szorzatának összegével.

(3) A tagállamok regionális szinten is alkalmazhatják az (1) és a (2) bekezdést.

171bc. cikk

Alapadatok meghatározása

(1) Az olajbogyó-FIR adataira és a termelők nyilatkozataira támaszkodva a tagállamok 2005. január 1-jéig az 1782/2003/EK rendelet 110h. cikke c) pontjának alkalmazása céljából megállapítják minden olajfatermő parcellánál a támogatható olajfák számát és helyét, a nem támogatható olajfák számát és helyét, az olajfatermő terület nagyságát, valamint az olajfatermő parcella támogatható részének nagyságát és a 171b. cikk szerinti kategóriáját.

(2) A Bizottság által az 1638/98/EK tanácsi rendelet (*) 4. cikke alapján jóváhagyott program részeként Franciaországban és Portugáliában újonnan telepített, az olajbogyó-FIR-be 2007. január 1. előtt felvett ültetvények esetében az (1) bekezdésben említett adatokat a 2005. évben bevetett parcelláknál 2006. január 1-jéig, a 2006. évben bevetett parcelláknál pedig 2007. január 1-jéig kell a tagállamoknak megállapítaniuk. Ezeket az adatokat legkésőbb a 2007. évre benyújtott összevont kérelem alkalmával közlik a termelőkkel.

171bd. cikk

Közlések

A tagállamok minden évben közlik a Bizottsággal:

a) legkésőbb szeptember 15-ig: az adott évre nyújtandó támogatás iránti kérelmekben szereplő olajfaligetek területére vonatkozó adatokat, kategóriák szerint lebontva;

b) legkésőbb október 31-ig:

i. az a) pontban említett, támogathatónak tartott területekre vonatkozó adatokat, figyelembe véve a 796/2004/EK rendelet 51. cikkében előírt csökkentéseket és kiigazításokat is;

ii. a különböző kategóriájú olajfaligetekre nyújtandó támogatás szintjét;

c) legkésőbb július 31-ig: az előző évre vonatkozóan ténylegesen támogatásban részesített olajfaligetek területére vonatkozó végleges adatokat, kategóriák szerint lebontva.

(*) HL L 210., 1998.7.28., 32. o. A 865/2004/EK rendelettel (HL L 161., 2004.4.30., 97. o., helyesbítve: HL L 206., 2004.6.9., 37. o.) hatályon kívül helyezett rendelet.”

7. A rendelet a következő, 17c. fejezettel egészül ki:

„17c. FEJEZET

DOHÁNYRA VONATKOZÓ TÁMOGATÁS

171c. cikk

Fogalm meghatározások

E fejezet alkalmazásában:

a) »leszállítás«: egy adott napon belül megvalósuló művelet, amelynek során valamely termelő vagy termelői szervezet termeltetési szerződés alapján nyersdohányt ad át egy feldolgozó vállalkozónak;

b) »ellenőrzési igazolás«: az illetékes ellenőrző szerv által kiállított okirat, amely igazolja, hogy az érintett dohány mennyiséget az elsődleges feldolgozó átvette, hogy ezt a mennyiséget bejegyzett szerződés alapján szállították le, és hogy a műveleteket e rendelet 171cj. és 171ck. cikkével összhangban hajtották végre;

c) »elsődleges feldolgozó«: engedéllyel rendelkező természetes vagy jogi személy, aki – saját nevében és saját

számlájára – egy vagy több, erre a célra kellően felszerelt elsődleges dohányfeldolgozó üzemben nyersdohány elsődleges feldolgozását végzi;

d) »elsődleges feldolgozás«: a termelő által leszállított nyersdohány feldolgozása tartós, eltartható, a végfelhasználó (gyártó) igényeinek megfelelő minőségű egységes bálákba kötözött vagy csomagokba töltött terméké;

e) »termelői szervezet«: dohánytermelőket képviselő szervezet.

171ca. cikk

Nyersdohányfajta-csoportok

A nyersdohányfajtákat a következő csoportokba sorolják:

a) mesterséges hővel szárított: szárítókamrában, szabályozott levegőkeringetésnek, hőmérsékletnek és páratartalomnak kitéve szárított dohány;

b) természetes úton szárított világos: levegőn, fedett helyen szárított dohány;

c) természetes úton szárított sötét: levegőn, fedett helyen szárított, értékesítés előtt fermentált dohány;

d) füstöléssel szárított: tűzzel szárított dohány;

e) napon szárított: napon szárított dohány;

f) Basmas (napon szárított);

g) Katerini (napon szárított);

h) Kaba-Koulak (klasszikus) és hasonló (napon szárított).

Az egyes csoportokba tartozó fajtákat a XXV. melléklet sorolja fel.

171cb. cikk

Elsődleges feldolgozók

(1) A tagállamok engedélyezik a területükön működő elsődleges feldolgozókat és gondoskodnak az engedélyezéshez szükséges feltételek meglétéről.

Egy engedélyezett elsődleges feldolgozó akkor jogosult termeltetési szerződések aláírására, ha az általa értékesített közösségi eredetű dohánynak legalább a 60 %-át további feldolgozás nélkül adja el dohánygyártó vállalkozóknak, akár közvetlenül, akár közvetetten.

(2) A tagállam visszavonja az engedélyt, ha a feldolgozó szándékosan vagy súlyos gondatlanságból nem tartja be a nyersdohányra vonatkozó, közösségi vagy nemzeti szintű előírásokat.

171cc. cikk

Termőterületek

Az 1782/2003/EK rendelet 110k. cikkének a) pontjában említett, az egyes fajtacsoportoknak kijelölt termőterületeket e rendelet XXVI. melléklete tartalmazza.

A tagállamok meghatározhatnak ennél szűkebb termőterületeket, különösen a minőség érdekében. E szűkebb termőterületek nem léphetik túl a közigazgatási egység, illetőleg Franciaország esetében a kanton határait.

171cd. cikk

Termeltetési szerződések

(1) Az 1782/2003/EK rendelet 110k. cikkének c) pontja szerinti termeltetési szerződés egyik részről egy elsődleges feldolgozó, másik részről pedig egy termelő vagy az őt képviselő termelői szervezet között jöhet létre, feltéve hogy a termelői szervezetet az érintett tagállam elismeri.

(2) A termeltetési szerződéseket fajtánként vagy fajtacsoportonként kell megkötöni. A termeltetési szerződésben az elsődleges feldolgozó vállalja, hogy átvész a szerződésben meghatározott mennyiségű dohánylevelet, a termelő vagy az őt képviselő termelői szervezet pedig azt, hogy – tényleges termelésének erejéig – leszállítja az elsődleges feldolgozónak az említett mennyiséget.

(3) Az egyes betakarításokra megkötött termeltetési szerződések kötelezően tartalmazzák legalább az alábbiakat:

a) a szerződő felek neve és címe;

b) a fajta vagy fajtacsoport, amelyre a szerződés kiterjed;

c) a leszállítandó maximális mennyiség;

d) a dohány pontos termelési helye: a 171cc. cikk szerinti termőterület, a tartomány, a település, valamint a parcellának az integrált ellenőrző rendszer szerinti azonosítója;

e) az érintett parcella területe, nem számítva a szervizutakat és a termelésből kivont területeket;

f) a felvásárlási ár minőségi osztály szerint, támogatás nélkül, szolgáltatási díj és adó nélkül;

g) a minőségi osztály szerinti egyezményes minimális minőségi követelmények, a levél száron való elhelyezkedése szerint legalább három osztályt megkülönböztetve, továbbá a termelő kötelezettségvállalása, hogy a feldolgozónak minőségi osztály szerint leszállított nyersdohány legalább az említett minőségi követelményeket teljesíti;

h) az elsődleges feldolgozó kötelezettségvállalása, hogy a termelőnek megfizeti a minőségi osztálynak megfelelő felvásárlási árat;

i) a felvásárlási ár kifizetésének határideje, amely nem lehet több a leszállítás időpontjától számított 30 napnál;

j) a termelő kötelezettségvállalása, hogy az érintett parcellát legkésőbb a betakarítási év június 20-ig újra beülteti dohánnyal.

(4) Ha az újraültetés a június 20-i határidőnél későbbre halasztódik, erről a termelő még a határidő előtt ajánlott levélben értesíti a feldolgozót és a tagállam illetékes hatóságát, megjelölve a késedelem okát és részletezve a parcellában bekövetkezett bármiféle változást.

(5) A termeltetési szerződés felei írásbeli szerződésmódosítással az eredetileg kikötött mennyiséget megnövelhetik. A szerződésmódosítást legkésőbb a termeltetési szerződések megkötésére a 171ce. cikk (1) bekezdésében előírt határidő utáni negyvenedik napon az illetékes szervhez be kell nyújtani bejegyzésre.

171ce. cikk

A szerződések megkötése és bejegyzése

(1) A termeltetési szerződéseket – a vis maior esetét kivéve – a betakarítási év április 30-ig kell megkötöni. A tagállamok korábbi időpontot is előírhatnak.

(2) A megkötött termeltetési szerződéseket – a vis maior esetét kivéve – legkésőbb a megkötésükre az (1) bekezdésben előírt határidőtől számított 15 napon belül az illetékes szervhez be kell nyújtani bejegyzésre.

Az illetékes szerv a feldolgozás helye szerinti tagállam illetékes hatósága.

Ha a feldolgozás más tagállamban történik, mint ahol a dohányt megtermelték, a majdani feldolgozás szerinti tagállam illetékes hatósága a bejegyzett szerződésről haladéktalanul másolatot küld a termelés helye szerinti tagállam illetékes hatóságának. Ha a támogatási rendszert nem ez utóbbi hatóság ellenőrzi, a bejegyzett szerződésről másolatot küld az illetékes ellenőrző szervnek.

(3) Ha a szerződéskötés (1) bekezdés szerinti határidejét, vagy a termeltetési szerződések benyújtására a (2) bekezdésben előírt határidőt több mint 15 nappal túllépik, a kifizetendő támogatás 20 %-kal csökken.

171cf. cikk

Szerződéskötés termelői szervezettel

(1) Ha a termelői szerződés egy elsődleges feldolgozó és egy termelői szervezet között jön létre, jegyzéket kell csatolni hozzá, amelyben meg kell adni az érintett termelők nevét, és minden termelőnél külön meg kell jelölni a maximálisan leszállítandó mennyiséget, az érintett parcellák pontos helyét és azok pontos területét, a 171cd. cikk (3) bekezdésének c), d) és e) pontjának megfelelően.

A jegyzéket legkésőbb a betakarítási év május 15-én az illetékes hatósághoz be kell nyújtani bejegyzésre.

(2) Az (1) bekezdésben említett termelői szervezetek nem végezhetnek elsődleges dohányfeldolgozást.

(3) Egy dohánytermelő nem tartozhat egynél több szervezethez.

171cg. cikk

Minimális minőségi követelmények

Megbízható, kielégítő és eladható minőségű, a XXVII. mellékletben felsorolt tulajdonságoktól mentes dohányt kell a feldolgozóknak leszállítani. Tagállami rendelkezésekben vagy a szerződő felek közötti megállapodásokban ennél szigorúbb minőségi követelmények is megállapíthatók.

171ch. cikk

Viták

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az elsődleges feldolgozónak leszállított dohány minőségével kapcsolatos vitákat választottbíróság elé kell vinni. A tagállamok határozzák meg a választottbíróságok összetételével és határozathozatali eljárásával kapcsolatos szabályokat. A választottbíró-

ságok tagjai között jelen van – azonos létszámban – a termelők és a feldolgozók egy vagy több képviselője.

171ci. cikk

Támogatási szint

Az 1782/2003/EK rendelet 110k. cikkének d) pontjával összhangban a tagállamok a betakarítási év március 15-ig meghatározzák minden dohányfajtánál vagy fajtacsoportnál a támogatás kilogrammonkénti tájékoztató jellegű összegét. A tagállamok a leszállított dohány minőségétől függően differenciálhatják a támogatás szintjét. Az egyes fajtákra vagy fajtacsoportokra megállapított támogatási szint nem haladhatja meg az 546/2002/EK (*) tanácsi rendeletben a 2005. évi betakarításra fajtacsoportonként előírt támogatási összeget.

A tagállamok az érintett betakarításból származó dohány leszállításának időpontjától számítva 15 munkanapon belül megállapítják minden dohányfajtánál vagy fajtacsoportnál a támogatás kilogrammonkénti végleges összegét. Ha az 1782/2003/EK rendelet 110l. cikkében meghatározott, ugyanezen rendelet 110m. cikkével összhangban kiigazított nemzeti felső határnál nagyobb összegű támogatást igényeltek összesen egy tagállamban, a tagállam a támogatás kifizetendő összegét minden termelőnél lineárisan csökkenti.

171cj. cikk

A támogatás kiszámítása

(1) A támogatás összegét annak alapján számítják ki, hogy az érintett fajta vagy fajtacsoportba tartozó és a minimális minőségi követelményeket teljesítő dohánylevélből súly szerint mennyit vett át az elsődleges feldolgozó.

(2) Ha a dohány nedvességtartalma eltér a XXVIII. mellékletben előírt, fajtája szerinti értéktől, a súlyt az eltérés minden százalékpontja után ki kell igazítani, az említett mellékletben megállapított tűréshatáron belül.

(3) A nedvességtartalom meghatározásának módszerét, a mintavétel szintjét és gyakoriságát, valamint a korrigált súly kiszámításának módszerét a XXIX. melléklet tartalmazza.

171ck. cikk

Leszállítás

(1) A termelők – a vis maior esetét kivéve – a betakarítási évet követő év április 30-ig termelésük egészét leszállítják az elsődleges feldolgozónak, ellenkező esetben elvesztik a támogatásra való jogosultságukat. A tagállamok korábbi időpontot is előírhatnak.

(2) A dohányt vagy egyenesen a feldolgozás helyére, vagy – ha a tagállam engedélyezi – engedélyezett felvásárlóközpontba kell leszállítani. A felvásárlóközpontokat az illetékes ellenőrző szerv engedélyezi; azoknak megfelelő berendezésekkel, mérőeszközökkel és helyiségekkel kell rendelkezniük.

(3) Ha nem szállították le a feldolgozatlan dohányt a (2) bekezdés szerinti helyekre, vagy ha meghatározott dohány-mennyiségek úgy kerültek át a felvásárlóközpontból a feldolgozóüzembe, hogy a szállítónak nem volt engedélye a fuvarra, az érintett dohányt átvevő elsődleges feldolgozó megtéríti a tagállamnak a szóban forgó dohányra nyújtott támogatás összegét. Ezt az összeget az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alapnak (EMOGA) kell jóváírni.

171cl. cikk

Kifizetés

Az illetékes ellenőrző szerv által a dohány leszállításának igazolásául kiállított ellenőrzési igazolás alapján fizeti ki a tagállam illetékes szerve a termelőnek a támogatást.

171cm. cikk

Előleg

(1) A 796/2004/EK rendelet 10. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, a tagállamok előlegrendszer alkalmazhatnak a termelőknek nyújtott, dohányra vonatkozó támogatásnál.

(2) Előlegre irányuló kérelmeiket a termelők a betakarítási év szeptember 16. után nyújthatják be. A kérelemhez az alábbiakat is csatolni kell, kivéve ha a tagállam – ezeknek már birtokában lévén – másképp rendelkezik:

a) a termeltetési szerződés másolata vagy bejegyzési száma;

b) az érintett termelő arról szóló írásbeli nyilatkozata, hogy az adott betakarításkor milyen mennyiségű dohányt tud leszállítani.

(3) Az előleg összege a kifizetendő támogatás összegének legfeljebb 50 %-át teheti ki – a 171ci. cikkel összhangban megállapított, tájékoztató jellegű támogatási szintet alapul véve –, kifizetése pedig az előleg 15 %-kal megnövelt összegének megfelelő biztosíték letétbe helyezéséhez van kötve.

A 2220/85/EGK rendelet 19. cikkével összhangban a biztosítékot a támogatás teljes összegének kifizetése után oldják fel.

(4) Az előleget a betakarítási év október 16-tól kezdve fizetik ki, a (2) bekezdésben említett kérelemnek és a (3) bekezdésben említett biztosíték letétbe helyezését tanúsító okiratnak a benyújtásától számítva 30 napon belül.

A kifizetett előleget le kell vonni a 171cl. cikk alapján kifizetendő, dohányra vonatkozó támogatás összegéből.

(5) A tagállamok határozzák meg az előlegek nyújtására vonatkozó további feltételeket, különösen a kérelmek benyújtásának határidejét. A termelők nem nyújthatnak be előlegkérelmet, ha már megkezdték a dohány leszállítását.

171cn. cikk

Országhatáron átnyúló feldolgozás

(1) A támogatást a dohány termelési helye szerinti tagállam fizeti ki, illetőleg előlegezi meg.

(2) Ha a feldolgozás más tagállamban történik, mint ahol a dohányt megtermelték, a feldolgozás szerinti tagállam – miután elvégezte a szükséges ellenőrzéseket – a termelés helye szerinti tagállam rendelkezésére bocsátja a támogatás kifizetéséhez, illetőleg a biztosíték feloldásához szükséges összes információt.

171co. cikk

A Bizottság értesítése

(1) Minden érintett tagállam legkésőbb a betakarítási év január 31-ig közli a Bizottsággal:

a) a termeltetési szerződések bejegyzéséért felelős szervek nevét és címét;

b) az engedélyezett elsődleges feldolgozó vállalkozások nevét és címét.

A termeltetési szerződések bejegyzéséért felelős szervek és az engedélyezett elsődleges feldolgozó vállalkozások jegyzékét a Bizottság kihirdeti az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában.

(2) Minden érintett tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot az e fejezet alkalmazása érdekében hozott nemzeti intézkedésekről.

171cp. cikk

Átmeneti intézkedések

A jövőbeli módosítások sérelme nélkül, azok a termelők, akiktől a 2002. és 2003. évi betakarításkor a 2075/92/EGK rendelet 14. cikke alapján visszavásárolták dohánykvótáikat, 2006. január 1-jétől kezdve a kvóta-visszavásárlás betakarítási évétől számított ötödik betakarítási éveteltéig hátralevő időre jogosultak a 2005. évi betakarításra nyújtott támogatásnak a XXX. mellékletben százalékban meghatározott hányadának megfelelő összegre. Ezen összeget minden évben május 31-ig kell kifizetni.

(*) HL L 84., 2002.3.28., 4. o.”

8. A 172. cikk a következőképpen módosul:

a) A szöveg a következő, (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az 1591/2001/EK rendelet hatályát veszti. A 2005/2006-os gazdasági évre vonatkozóan azonban továbbra is alkalmazni kell.

(3b) A 85/93/EGK és a 2848/98/EK rendelet 2006. január 1-jétől hatályát veszti. A 2005-ös betakarítási évre vonatkozóan azonban továbbra is alkalmazni kell őket.”

b) A (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A hatályon kívül helyezett jogalkotási aktusokra való hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, kivéve a 85/93/EGK rendelet esetében.”

9. A szöveg az e rendelethez csatolt XXIV–XXX. melléklettel egészül ki.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2006. január 1-jétől kell alkalmazni, kivéve az 1. cikk 4. pontját, amely 2005. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. december 22-én.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

„XXIV. MELLÉKLET

Egységes módszer az olajfatermő terület kiszámítására olajbogyó-FIR-hektárban

Az egységes módszer ⁽¹⁾ egy olyan algoritmuson alapul, amellyel a támogatható olajfák elhelyezkedése alapján, a FIR (földrajzi információs rendszer) felhasználásával végzett gépi feldolgozás révén megállapítható az olajfatermő terület nagysága.

1. FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

E melléklet alkalmazásában:

- a) »olajfatermő parcella«: összefüggő földterület, ahol támogatható, a termelésben részt vevő olajfák állnak, oly módon, hogy mindegyikük szomszédságában van másik támogatható olajfa egy meghatározott maximális távolságon belül;
- b) »támogatható olajfa«: minden olajfa, amelyet 1998. május 1. előtt, illetőleg Ciprus és Málta esetében 2001. december 31. előtt ültettek, vagy amely ilyen olajfa pótlását szolgálja, vagy amelyet a Bizottság által az 1638/98/EK rendelet 4. cikke szerint jóváhagyott program keretében ültettek, és amelynek létezését a FIR-ben nyilvántartják;
- c) »különálló támogatható olajfa«: támogatható, a termelésben részt vevő olajfa, amely a szükséges feltételek teljesülésének hiánya miatt nem tartozhat olajfatermő parcellához;
- d) »a termelésben részt vevő olajfa«: nemesített, tartósan megtelepedett fajtaként számon tartott olajfafajta támogatható, élő példánya, állapotától függetlenül, adott esetben több, tövüknél egymástól legfeljebb 2 méter távolságra lévő törzsszel.

2. AZ OLAJFALIGETEKRE VONATKOZÓ TÁMOGATÁS ALGORITMUSÁNAK LÉPÉSEI**1. lépés: környezetelemzés**

A környezetelemzési paraméter (P1) határozza meg a támogatható olajfák közötti maximális távolságot, amely szerint különállóknak, vagy egyazon parcellához tartozóknak kell őket tekinteni. A támogatható olajfa köré húzott P1 sugarú körön belül álló támogatható olajfákat tekintik vele azonos »olajfatermő övezetbe« tartozónak.

P1 értéke 20 méter, ami megfelel a legtöbb térség mezőgazdaságában alkalmazott maximális értéknek. Egyes, a tagállam által meghatározandó térségekben, ahol külterjes földművelést folytatnak, és így a tövek közötti átlagos távolság 20 méter feletti, a tagállam a térségben tapasztalt átlagos tőtávolság kétszeresében is megállapíthatja P1 értékét. Ez esetben a tagállam megőrzi a kivétel alkalmazásának indokául szolgáló okiratokat.

A P1 értékénél nagyobb tőtávolságot mutató olajfaligetekhez tartozó támogatható olajfákat különálló támogatható olajfáknak kell tekinteni.

Első lépésben a P1 paraméter alkalmazásával meghatározzák a támogatható olajfák szomszédságát. A szomszédságok által alkotott burkok középpontjait (az olajfák súlypontjait) összekötő sokszögeket egyesítik, ezután a sokszögek méretére keresve megállapítható, hogy melyek a különálló támogatható olajfák.

2. lépés: a különálló támogatható olajfákhoz egységesen hozzárendelt terület

A P1 paraméter alkalmazása után a támogatható olajfák két osztályba sorolhatók:

- olajfatermő övezetbe tartozó támogatható olajfák,
- különálló támogatható olajfák.

⁽¹⁾ Az OLIERA elnevezésű módszer, amelyet az Európai Kösségek Közös Kutatóközpontja fejlesztett ki.

Az egy különálló támogatható olajfához rendelt P2 terület nagysága 100 négyzetméter, ami a különálló támogatható olajfa köré húzott, 5,64 m sugarú kör területének felel meg.

3. lépés: a P3 belső burok alkalmazása

Az olajfatermő övezethez területet kell rendelni, továbbá meg kell határozni a sokszöget, amely az olajfaligetet ábrázolja.

Először is szakaszokból álló hálózattal kötjük össze mindazon olajfákat, amelyek egyazon, egymástól kevesebb mint P1 távolságra levő támogatható olajfákból álló csoporthoz tartoznak.

Ezeket a szakaszokat azután lefedjük egy »belső buroknak« nevezett felülettel. A belső burok mindazon pontok halmazából áll, amelyeknek a szakaszoktól mért távolsága a »belső burok szélességeként« meghatározott értéknél kisebb vagy azzal egyenlő. Annak érdekében, hogy ne jölessenek létre »nem olajfatermőként« számon tartott szigetek egy egyenesen beültetett olajfaligeten belül, a P1 távolság felét kell venni a burok szélességének.

A belső burokok összessége által lefedett terület már közelítőleg megfelel annak a területnek, amelyet az olajfacsoporthoz hozzá kell rendelni, azaz az olajfaliget területének.

4. lépés: a P4 külső burok alkalmazása

Az olajfaliget végleges területét és a sokszöget, amely azt ábrázolja, úgy kapjuk meg, hogy bevezetünk egy második burkot, a »külső burkot«.

A »külső burkot« az olajfaliget szélén levő támogatható olajfákat összekötő szakaszokból álló hálózaton kívülre alkalmazzuk. A külső burok mindazon pontok halmazából áll, amelyeknek a hálózat szélén levő szakaszoktól mért távolsága a »külső burok szélességeként« meghatározott értéknél kisebb vagy azzal egyenlő. A külső burok csak a hálózat szélén levő szakaszok külső részére alkalmazandó, míg annak belső részére továbbra is a belső burkot alkalmazzuk.

A belső burok szélessége egyenlő az olajfatermő parcella átlagos tőtávolságának (δ) felével, de nem lehet kevesebb 2,5 méternél.

A támogatható olajfák közötti átlagos távolságot az alábbi képlet alapján kell kiszámítani:

$$\text{Átlagos tőtávolság } \delta = \sqrt{\frac{A}{N}}$$

Ahol A az olajfacsoport területe és N az olajfák száma.

Az átlagos tőtávolságot iterációval számítjuk ki:

— A δ_1 első átlagos tőtávolság kiszámításánál csak a P3 (belső burok) alkalmazásával kapott (A_1) területet használjuk.

— Ezután az A_2 területet $\delta_2 = \delta_1/2$ belső burok használatával számítjuk ki.

— Hasonlóképpen számítjuk ki A_n -t, mígnem az A_{n-1} és A_n közötti különbség jelentéktelenné válik.

P4 tehát:

$$P4 = \max [2,5 \text{ m}; 1/2 \delta_n]$$

$$\text{Ahol } \delta_n = \sqrt{\frac{A}{N}}$$

5. lépés: az olajfatermő terület meghatározása

— 5a. lépés: a Voronoi-sokszög meghatározása

A külső és belső (P3 és P4) burkok kombinációjával jön létre a végeredmény. Az eredmény egy grafikus réteg, a kapott olajfatermő övezetet és olajfatermő területet be kell vinni az olajbogyó-FIR adatbázisba.

Az eredményt át lehet alakítani Voronoi-sokszögekké, amelyek minden támogatható olajfához egy adott területet rendelnek. A Voronoi-sokszög »az a sokszög, amely azokat a pontokat tartalmazza, amelyek a hálózat egy rögzített pontjához közelebb esnek, mint a hálózat bármely más pontjához«.

— 5b. lépés: a referenciaparcella határain kívüli részek kizárása

Először is az olajfatermő területeket rá kell vetíteni a referenciaparcellák határaitra.

Ezután le kell vágni a referenciaparcella határain kívüli olajfatermő területeket.

— 5c. lépés: A 100 négyzetméternél kisebb szigetek beolvasztása

A »szigetek« (azaz a módszer alkalmazása után támogatható olajfa nélkül maradt parcellák) nagyságának alsó határt szabva olyan tűréshatár vezethető be, amellyel elkerülhető, hogy jelentéktelen »szigetek« képződjének. Minden 100 négyzetméternél kisebb »szigetet« be kell olvasztani. »Szigetként« az alábbiakat kell figyelembe venni:

- a P1 és P3 paraméterek alkalmazásának eredményeképpen létrejött (az OLIAREA által megszerkesztett olajfatermő területen belüli) »belső szigetek«,
- a P4 paraméter alkalmazásával és az olajfatermő területeknek a referenciaparcellákkal való metszetével létrejött (a referenciaparcellán belüli, de az olajfatermő parcellán kívüli) »külső szigetek«.

6. lépés: A nem támogatható olajfák kizárása

Ha az olajfatermő parcellán nem támogatható olajfák is vannak, az 5. lépés után kapott területet meg kell szorozni a támogatható olajfák számával, majd el kell osztani az olajfatermő parcellán álló összes olajfa számával. Az ily módon kiszámított terület képezi az olajfaliigetekre vonatkozó támogatásban részesíthető olajfatermő területet.

3. AZ ALGORITMUS LÉPÉSEI EGYSÉGES TÁMOGATÁSI RENDSZER ESETÉBEN

Az 1782/2003/EK rendelet 43. cikke (1) bekezdésének és VII. melléklete H. pontjának alkalmazása (A támogatási jogosultság meghatározása) céljából a fenti algoritmus 1–5. lépésének alkalmazásával és 6. lépésének elhagyásával kell meghatározni a hektárszámot, amelyet figyelembe kell venni. Mindazonáltal nem vehető figyelembe a különálló olajfáknak a 2. lépésben említett területe.

Ez esetben a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az 5. lépés után az olajfatermő területbe beolvasztják azokat a 100 négyzetméternél nagyobb szigeteket is, amelyek a referencia-időszakban nem adtak alapot az 1782/2003/EK rendelet VI. mellékletében felsorolt közvetlen kifizetésekre, és amelyek területén nincs állandó földművelés vagy erdő. Ha a tagállam így dönt, a rendelkezést a tagállam összes termelőjére alkalmazni kell.

A tagállamok feljegyzést készítenek ezen eltérésről és az olajbogyó-FIR-ben végzett ellenőrzésekről.

Ugyanezt a közelítésmódot kell alkalmazni az 1782/2003/EK rendelet 44. cikke (A támogatási jogosultság felhasználása) alapján támogatható hektárszám kiszámításakor.

4. MEGVALÓSÍTÁS

A tagállamok olajbogyó-FIR-jükön belüli megoldásként valósítják meg ezt az algoritmust, saját számítástechnikai környezetükhöz igazítva azt. Az algoritmus minden lépése után kapott eredményt parcellánként rögzíteni kell az olajbogyó-FIR-ben.

XXV. MELLÉKLET

A DOHÁNYFAJTÁK CSOPORTJAI

a 171ca. cikk alapján

I. MESTERSÉGES HŐVEL SZÁRÍTOTT

Virginia	Wisła
Virginia D és hibridjei	Wilia
Bright	Waleria
Wiślica	Watra
Virginia SCR IUN	Wanda
Wiktoria	Weneda
Wiecha	Wenus
Wika	DH 16
Wala	DH 17

II. TERMÉSZETES ÚTON SZÁRÍTOTT VILÁGOS

Burley	Tennessee 90
Badischer Burley és hibridjei	Baca
Maryland	Bocheński
Bursan	Bonus
Bachus	NC 3
Božek	Tennessee 86
Boruta	

III. TERMÉSZETES ÚTON SZÁRÍTOTT SÖTÉT

Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	Goyano
Paraguay és hibridjei	Geudertheimer hibridjei
Dragon Vert és hibridjei	Beneventano
Philippin	Brasile Selvaggio és hasonló fajták
Petit Grammont (Flobecq)	Fermentált Burley
Semois	Havanna
Appelterre	Prezydent
Nijkerk	Mieszko
Misionero és hibridjei	Milenium
Rio Grande és hibridjei	Małopolanin
Forchheimer Havanna Ilc	Makar
Nostrano del Brenta	Mega
Resistente 142	

IV. FÜSTÖLÉSSEL SZÁRÍTOTT

Kentucky és hibridjei
Moro di Cori
Salento
Kosmos

V. NAPON SZÁRÍTOTT

Xanthi-Yaka

Perustitza

Samsun

Erzegovina és hasonló fajták

Myrodata Smyrnis, Trapezous és Phi I

Kaba Koulak (nem klasszikus)

Tsebelia

Mavra

VI. BASMAS

VII. KATERINI ÉS HASONLÓ FAJTÁK

VIII. KABA KOULAK (KLASSZIKUS)

Elassona

Myrodata Agrinion

Zichnomyrodata

XXVI. MELLÉKLET

ENGEDÉLYEZETT TERMŐTERÜLETEK

a 171cc. cikk alapján

Fajtacsoportok az I. melléklettel összhangban	Tagállam	Termőterületek
I. Mesterséges hővel szárított	Németország	Schleswig-Holstein, Alsó-Szászország, Bajorország, Rajna-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saar-vidék, Brandenburg, Mecklenburg-Elő-Pomeránia, Szászország, Szász-Anhalt, Thüringia
	Görögország	
	Franciaország	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne, Limousin, Champagne-Ardenne, Alsace, Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Pays-de-la-Loire, Centre, Poitou-Charentes, Bretagne, Languedoc-Roussillon, Normandia, Bourgogne, Nord-pas-de-Calais, Picardie, Île-de-France
	Olaszország	Friuli, Veneto, Lombardia, Piemonte, Toscana, Marche, Umbria, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Calabria
	Spanyolország	Extremadura, Andalusia, Castile-Leon, Castile-La Mancha
	Portugália	Beiras, Ribatejo Oeste, Alentejo, Azori-szigetek autonóm régiója
II. Természetes úton szárított világos	Ausztria	
	Belgium	
	Németország	Rajna-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saar-vidék, Bajorország, Brandenburg, Mecklenburg-Elő-Pomeránia, Szászország, Szász-Anhalt, Thüringia
	Görögország	
	Franciaország	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne, Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-la-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace, Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Haute-Normandie, Basse-Normandie, Bourgogne, Réunion, Île-de-France
	Olaszország	Veneto, Lombardia, Piemonte, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Szicília, Friuli, Toscana, Marche
	Spanyolország	Extremadura, Andalusia, Castile-Leon, Castile-La Mancha
	Portugália	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, Azori-szigetek autonóm régiója
	Ausztria	

Fajtacsoportok az I. melléklettel összhangban	Tagállam	Termőterületek
III. Természetes úton szárított sötét	Belgium Németország Franciaország Olaszország Spanyolország Ausztria	Rajna-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saar-vidék, Bajorország, Brandenburg, Mecklenburg-Elő-Pomeránia, Szászország, Szász-Anhalt, Thüringia Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne, Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-la-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace, Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Haute-Normandie, Basse-Normandie, Bourgogne, Réunion, Île-de-France Friuli, Trentino, Veneto, Toscana, Lazio, Molise, Campania, Szicília Extremadura, Andalusia, Castile-Leon, Castile-La Mancha, Valencia (Autonóm Közösség), Navarre, Rioja, Catalonia, Madrid, Galicia, Asturia, Cantabria, Compezo területe Baszkföldön, La Palma (Kanári-szigetek).
IV. Füstöléssel szárított	Olaszország Spanyolország	Veneto, Toscana, Umbria, Lazio, Campania, Marche Extremadura, Andalusia
V. Napon szárított	Görögország Olaszország	Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Szicília
VI. Basmás	Görögország	
VII. Katerini és hasonló fajták	Görögország Olaszország	Lazio, Abruzzi, Campania, Basilicata,
VIII. Kaba Koulak klasszikus, Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata	Görögország	

XXVII. MELLÉKLET

MINIMÁLIS MINŐSÉGI KÖVETELMÉNYEK

a 171cg. cikk alapján

A 171ci. cikke szerinti támogatásban részesíthető dohányznak megbízható és kielégítő, eladható minőségűnek kell lennie – tekintettel az érintett fajta sajátos jellemzőire –, és nem szabad az alábbiak egyikét sem tartalmaznia:

- a) levéldarabok;
 - b) jégeső által tönkretett levél;
 - c) felületének több mint egyharmadán súlyosan sérült levél;
 - d) felületének több mint 25 %-án betegség vagy rovarok által megtámadott levél;
 - e) növényvédő szerektől foltos levél;
 - f) éretlen vagy feltűnően zöld színű levél;
 - g) fagy miatt sérült levél;
 - h) penész vagy rothadás által megtámadott levél;
 - i) nem száraz erezetű, nedves vagy rothadás által megtámadott vagy kocsonyás vagy kidomborodó szárú levél;
 - j) kacslevélről vagy oldalhajtásról származó levél;
 - k) az adott fajtánál szokatlan szagú levél;
 - l) talajtól szennyezett levél;
 - m) olyan levél, amelynek nedvességtartalma kívül esik a XXVIII. mellékletben meghatározott tűréshatáron.
-

XXVIII. MELLÉKLET

NEDVESSÉGTARTALOM

a 171cj. cikk alapján

Fajtacsoport	Nedvességtartalom (%)	Tűrészhatár (%)
I. Mesterséges hővel szárított	16	4
II. Természetes úton szárított világos		
Németország, Franciaország, Belgium, Ausztria, Portugália – Azori-szigetek autonóm régiója	22	4
Többi tagállam és Portugália többi engedélyezett termőterülete	20	6
III. Természetes úton szárított sötét		
Belgium, Németország, Franciaor- szág, Ausztria		
Többi tagállam	26	4
IV. Füstöléssel szárított	22	6
V. Napon szárított	22	4
VI. Basmas	16	4
VII. Katerini	16	4
VIII. Kaba Koulak (klasszikus)		
Elassona, Myrodata	16	4
Agrinion, Zichnomyrodata	16	4

XXIX. MELLÉKLET

KÖZÖSSÉGI MÓDSZEREK A NYERSDOHÁNY NEDVESSÉGTARTALMÁNAK MEGÁLLAPÍTÁSÁRA

a 171cj. cikk alapján

I. ALKALMAZANDÓ MÓDSZEREK

A. Beaudesson-módszer

1. Felszerelés

Beaudesson EM10 szárító

Olyan hőlégbefúvásos elektromos szárító, amelyben a levegőt kényszerkonvekcióval, speciális ventilátorral vezetik át a szárítandó mintán. A nedvességtartalmat a szárítás előtti és utáni méréssel állapítják meg, a mérleget oly módon kalibrálva, hogy a méréshez 10 grammos mennyiséget használva a kapott érték közvetlenül megfeleljen a százalékban kifejezett nedvességtartalomnak.

2. Eljárás

10 gramm anyagot le kell mérni egy perforált talpú serpenyőben, majd be kell helyezni a szárítóoszlopba, ahol azt egy spirálrugó tartja meg. A szárítót öt percre be kell kapcsolni, amely idő alatt a meleg levegő hatására a minta körülbelül 100 °C-os hőmérsékleten megszárad.

Az öt perc leteltével egy automatikus időkapcsoló leállítja a folyamatot. A levegő hőmérsékletét a szárítási folyamat végén egy beépített hőmérő rögzíti. A mintát lemérik, a nedvességtartalom pedig közvetlenül leolvasható és szükség szerint korrigálható tizedszázalékok hozzáadásával vagy kivonásával, a hőmérőn leolvasott értékek megfelelően, a berendezéshez tartozó táblázat szerint.

B. Brabender-módszer

1. Felszerelés

Brabender-száritó

Ez egy termosztáttal ellátott hengeres kamrából álló elektromos szárító, kényszerkonvekciós levegőztetéssel, amelybe egyszerre tíz, egyenként 10 gramm dohányt tartalmazó fémserpenyőt kell helyezni. A serpenyők egy asztalra kerülnek, amelyet egy központi kézikormány segítségével tíz különböző állásba lehet elfordítani, és ezzel lehetővé válik, hogy szárítás után minden egyes serpenyő olyan helyzetbe kerüljön, hogy azt a berendezésen belül le lehessen mérni: egy emelőből álló rendszer lehetővé teszi a soron következő serpenyőknek a beépített mérleg karjára való ráhelyezését, anélkül hogy a mintákat ki kellene venni a kamrából. A mérlegnek optikai leolvasó skálája van, amelyen közvetlenül leolvasható a nedvességtartalom.

A berendezéshez egy második mérleg is tartozik, amelyet csak az eredeti mennyiségek mérésére használunk.

2. Eljárás

A termosztátot 110 °C-ra kell állítani.

A kamrát előmelegítésre kell állítani: minimum 15 percre.

Ki kell mérni tíz darab, egyenként 10 grammos adagot.

Meg kell tölteni a szárítót.

A mintákat 50 percig kell szárítani.

A minták súlyát lemérve megkapjuk a bruttó nedvességtartalmat.

C. Egyéb módszerek

A tagállamok más mérési módszerekhez is folyamodhatnak, amelyek például az érintett tétel elektromos ellenállásának vagy dielektromos tulajdonságainak a megállapításán alapulnak, azzal a feltétellel, hogy azok eredményeit kalibrálják az A. vagy a B. pontban ismertett módszernek egy reprezentatív mintára történő alkalmazásával.

II. MINTAVÉTEL

Az alábbi eljárást kell követni a dohánylevél nedvességtartalmának az I. A. vagy a I. B. pontban leírt módszerrel történő meghatározásához szükséges mintavétel során:

1. A minták kiválasztása

Minden bálából ki kell emelni a bála súlyával arányos mennyiségű levelet. Annyi levelet kell kiemelni, amennyi a bála egészére nézve már kellően reprezentatív.

A mintának egyenlő mennyiségben kell a bála külső, középső és köztes részéből származó leveleket tartalmaznia.

2. Homogénezés

A kiválasztott leveleket össze kell keverni egy műanyag zacskóban, és néhány kilogrammot fel kell vágni (vágási szélesség 0,4–2 mm).

3. Alminta

A felvágott leveleket alaposan össze kell keverni, majd reprezentatív mintát kell belőlük venni.

4. Mérés

A mérést e lecsökkentett minta egészén kell elvégezni és ügyelni kell arra, hogy:

- ne ingadozzék a nedvességtartalom (lég- és vízmentes zacskó vagy tartály),
- a minta homogenitását ne befolyásolja hulladék lerakódása.

III. MINTAVÉTEL SZINTJE ÉS GYAKORISÁGA, VALAMINT A KORRIGÁLT SÚLY KISZÁMÍTÁSÁNAK MÓDSZERE

A nyersdohány nedvességtartalmának meghatározásához termelőnként és leszállításonként legalább három mintát kell venni minden fajtacsoportból. A termelők és az elsődleges feldolgozók leszállításkor kérhetik, hogy a minták száma ennél nagyobb legyen.

Az egyazon nap folyamán leszállított dohány súlyát minden fajtacsoportnál korrigálni kell a mért átlagos nedvességtartalom szerint. Ha az átlagos nedvességtartalom a referencia-nedvességtartalomnál legfeljebb 1 százalékponttal több vagy kevesebb, a támogatható dohány súlyát nem kell korrigálni.

A korrigált súly: az egyazon nap folyamán leszállított, meghatározott fajtacsoportba tartozó dohány nettó összsúlya $\times$ $(100 - \text{átlagos nedvességtartalom}) / (100 - \text{a kérdéses fajta referencia-nedvességtartalma})$. Az átlagos nedvességtartalmat egész számra kell kerekíteni, 0,01 és 0,49 közé eső tizedesrész esetében lefelé, 0,50 és 0,99 közé eső tizedesrész esetében pedig felfelé.

XXX. MELLÉKLET

A 2002. ÉS A 2003. ÉVI BETAKARÍTÁSRA VONATKOZÓ KVÓTA-VISSZAVÁSÁRLÁSOK

a 171cp. cikk alapján

10 tonna alatti termelési kvótával rendelkező termelők					
Fajtacsoport	Év				
	1.	2.	3.	4.	5.
I. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
II. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
III. csoportbeli kvóták					
— 2002. évi betakarítás	40 %	40 %	25 %	25 %	20 %
— 2003. évi betakarítás	75 %	75 %	50 %	25 %	25 %
IV. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
V. csoportbeli kvóták	100 %	100 %	75 %	50 %	50 %
VI. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
VII. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
VIII. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
10 tonnától 40 tonnáig terjedő termelési kvótával rendelkező termelők					
Fajtacsoport	Év				
	1.	2.	3.	4.	5.
I. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
II. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
III. csoportbeli kvóták					
— 2002. évi betakarítás	35 %	35 %	20 %	20 %	20 %
— 2003. évi betakarítás	75 %	50 %	40 %	20 %	20 %
IV. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
V. csoportbeli kvóták	90 %	90 %	50 %	50 %	50 %
VI. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
VII. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
VIII. csoportbeli kvóták	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
40 tonna feletti termelési kvótával rendelkező termelők					
Fajtacsoport	Év				
	1.	2.	3.	4.	5.
I. csoportbeli kvóták	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
II. csoportbeli kvóták	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
III. csoportbeli kvóták					
— 2002. évi betakarítás	30 %	30 %	20 %	15 %	15 %
— 2003. évi betakarítás	65 %	65 %	20 %	20 %	20 %
IV. csoportbeli kvóták	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
V. csoportbeli kvóták	75 %	75 %	40 %	40 %	40 %
VI. csoportbeli kvóták	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
VII. csoportbeli kvóták	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
VIII. csoportbeli kvóták	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %"